

Sygn. akt: I C 253/21 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2021r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Beata Bihuń
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Bukiejko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 września 2021 r. w K.

sprawy z powództwa A. W.

przeciwko M. M. (1)

roszczenia z umowy najmu lub dzierżawy

I. zasądza od pozwanego M. M. (1) na rzecz powoda A. W. kwotę 3.250,00 zł (trzy tysiące dwieście pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29.08.2020r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego M. M. (1) na rzecz powoda A. W. kwotę 1.100,00 zł (jeden tysiąc sto złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za okres od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód A. W. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. M. (2) kwoty 3.250,00 zł wraz z odsetkami oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej wynajął pozwanemu w okresie od dnia 13 lipca 2020 r. do dnia 13.08.2020 r. samochód zastępczy za wynagrodzeniem w wysokości 110,00 zł za dobę tj. 3.520,00 zł za cały okres najmu. Powód wystawił pozwanemu fakturę, której ten nie opłacił, mimo wezwania do zapłaty.

W odpowiedzi na pozew, pozwany M. M. (1) wniósł o jego oddalenie i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że naprawiał u powoda swój pojazd marki S. (...), który uległ uszkodzeniu w wyniku zdarzenia drogowego i powód zaproponował pozwanemu wynajęcie pojazdu zastępczego, wskazując, że należność za najem zostanie rozliczona bezpośrednio z ubezpieczycielem likwidującym szkodę. W związku z tym strony podpisały umowę cesji, na mocy której pozwany przelał na powoda przysługującą mu od ubezpieczyciela wierzytelność z tytułu odszkodowania obejmującego koszt wynajmu pojazdu zastępczego. W związku z zawartą umową cesji powód stał się osobą uprawnioną do dochodzenia należności za wynajmem pojazdu od ubezpieczyciela, jednocześnie z chwilą podpisania umowy przejął na siebie wszystkie uprawnienia i obowiązki związane ze zwrotem należności za wynajmem pojazdu.

W ocenie pozwanego powód winien wystąpić z powództwem o zapłatę przeciwko ubezpieczycielowi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21.06.2020r. w miejscowości K. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki S. (...), będący własnością M. M. (1). Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie OC w (...).

Poszkodowany M. M. (1) zgłosił szkodę ubezpieczycielowi i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego decyzją z dnia 30.06.2020 r. ubezpieczyciel przyznał pozwanemu odszkodowanie w wysokości 6.300,00 zł, które zostało mu wypłacone.

W dniu 12.07.2020 r. pozwany M. M. (1) zlecił powodowi A. W. naprawę swojego pojazdu. Powód przyjął zlecenie i zaproponował pozwanemu wynajęcie u niego pojazdu zastępczego. Umową najmu z dnia 13.07.2020 r. pozwany A. W., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. (...) wynajął powodowi M. M. (1) samochód osobowy marki F. (...) za wynagrodzeniem 110,00 zł za każdą dobę najmu. Okres najmu trwał od dnia 13.07.2020 r. do 13.08.2020 r., a łączna kwota do zapłaty za ten czas wyniosła 3520,00 zł.

W dokumencie nazwanym „cesja wierzytelności” z dnia 13.07.2020 r. pozwany M. M. (1) oświadczył, że przelewa na rzecz powoda przysługującą mu od (...) wierzytelność z tytułu odszkodowania obejmującego koszt wynajmu pojazdu zastępczego w związku ze szkodą komunikacyjną nr (...) z dnia 21.06.2020 r. w kwocie 3.520,00 zł, a w kolejnym dokumencie z tego samego dnia upoważnił powoda do uzyskiwania informacji o pojeździe zastępczym.

Do umowy cesji pozwany podpisał również dokument zatytułowany „informacja upoważnienie do cesji”, w którym zobowiązał się, że w przypadku braku odpowiedzialności Towarzystwa (...) za szkodę, zobowiązuje się do pokrycia kosztów wynajmu pojazdu zastępczego z własnych środków.

W czasie gdy pozwany oddawał powodowi pojazd do naprawy i wynajął od niego samochód zastępczy, nie poinformował powoda, że otrzymał już odszkodowanie od ubezpieczyciela oraz, że w okresie od 22.06.2020 r. do 09.07.2020 r. korzystał z pojazdu zastępczego. Powodowi przekazał jedynie, że pojazd był oglądany przez rzeczoznawcę.

Po przyjęciu auta pozwanego do naprawy, powód rozebrał pojazd i wystąpił do ubezpieczyciela o powtórne oględziny pojazdu, ponieważ w jego ocenie oględziny wykonane wcześniej nie były kompletne. Wówczas ubezpieczyciel poinformował powoda, że w pojeździe stwierdzono szkodę całkowitą i poszkodowany otrzymał już odszkodowanie w wysokości 6.300,00 zł (pismo ubezpieczyciela z dnia 17.07.2020 r. przesłane powodowi do wiadomości).

Wówczas pozwany poinformował powoda, że koszt naprawy auta to kwota 7.000 zł i że będzie musiał dopłacić z własnych środków, na co pozwany zgodził się i dodatkowo zlecił powodowi inne naprawy w aucie. za które pozwany rozliczył się. Powód w trakcie rozmowy poprosił również pozwanego o zwrot auta zastępczego, ale pozwany zapewnił go, że zapłaci za wynajem.

M. z dnia 28.07.2020 r. oraz 27.08.2020 r. pozwany M. M. (1) odwołał się od decyzji ubezpieczyciela z dnia 30.06.2021 r. wskazując, że wysokość odszkodowania zaniżono i zażądał dopłaty w wysokości 4.000,00 zł.

Pismem z dnia 31.07.2020 r. ubezpieczyciel poinformował pozwanego o przyznaniu mu dodatkowo odszkodowania w kwocie 594,07 zł, a pismem z dnia 01.09.2020 r. ubezpieczyciel poinformował pozwanego o nieuznaniu jego dowołań z dnia 27.08.2020 r..

W dniu 14.08.2020 r. powód wystawił pozwanemu fakturę VAT na kwotę 3.520,00 zł, którą powód przyjął (pokwitował jej otrzymanie). Termin płatności faktury wskazano na dzień 28.08.2020 r.

Pismem z dnia 14.09.2020 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 3.520,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres dnia 29 sierpnia 2020 r. do dnia zapłaty.

W dniu 22.09.2020 r. z adresu mailowego należącego do syna pozwanego A. M. pozwany wysłał do ubezpieczyciela wniosek o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego.

W dniu 12.11. (...). powód ponaglił ubezpieczyciela o wydanie decyzji w sprawie wypłaty świadczenia za najem pojazdu zastępczego.

Decyzją z dnia 9.11.2020 r. (wyslaną w dniu 16.11.2020 r.) ubezpieczyciel (...) odmówił powodowi wypłaty świadczenia za wynajem przez pozwanego pojazdu zastępczego na podstawie faktury (...), wskazując, że wynajem pojazdu był zasadny w okresie od 22.06.2020r. do 09.07.2020 r.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o: umowę najmu k. 7, protokół zdawczo – odbiorczy k. 8, wezwanie wraz z dowodem nadania k. 10 – 11, cesję k. 26, upoważnienie k. 27, pismo k. 28 – 29, informację k. 36, zeznania stron k. 54 – 55, zeznania świadka A. M. k. 68 – 69, akta szkody.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Ustalony w sprawie stan faktyczny był pomiędzy stronami co do zasady bezsporny, za wyjątkiem tego, która ze stron wyszła z propozycją wynajmu pojazdu zastępczego. Strony nie kwestionowały również prawdziwości zgromadzonych w sprawie dokumentów, również sąd nie znalazł podstawy aby odmówić im wiarygodności. Zeznania stron oraz świadka A. M. także nie obiegały od siebie znacznie i sąd uznał je w znacznej mierze za wiarygodne, za wyjątkiem zeznań świadka A. M., w których twierdził on, że powód posiadał wiedzę co do faktu, że pozwany korzystał już z pojazdu zastępczego u ubezpieczyciela, przy czym okoliczność ta nie miała w sprawie istotnego znaczenia.

Bezspornym sprawie była okoliczność, że ubezpieczyciel odmówił wypłaty świadczenia, które pokryłoby koszt wynajmu pojazdu zastępczego wynajętego pozwanemu przez powoda oraz okres, przez jaki pozwany korzystał z pojazdu zastępczego udostępnionego mu przez powoda. Spornym była okoliczność, czy w związku z tym to pozwany powinien wypłacić powodowi należną kwotę.

W ocenie sądu za uwzględnieniem powództwa w niniejszej sprawie przemawia treść oświadczenia, jakie złożył pozwany w dokumencie zatytułowanym „informacja upoważnienie do cesji”, w którym zobowiązał się, że w przypadku braku odpowiedzialności Towarzystwa (...) za szkodę, zobowiązuje się do pokrycia kosztów wynajmu pojazdu zastępczego z własnych środków. Oświadczenie złożone przez pozwanego jest na tyle jasne i czytelne, że sąd nie miał wątpliwości, iż składając je, pozwany miał świadomość, że możliwa jest sytuacja, w której będzie zmuszony do pokrycia kosztów pojazdu zastępczego z własnych środków, tym bardziej, że przed zawarciem umowy z powodem pozwany korzystał już przez prawie trzy tygodnie z pojazdu zastępczego zorganizowanego mu przez ubezpieczyciela i winien liczyć się z tym, że ubezpieczyciel nie będzie skłonny pokryć kosztu najmu za kolejny okres. Owszem treść oświadczenia została przygotowana przez powoda, jednakże pozwany, podpisując je, zgadzał się z jego treścią i przyjął na siebie wskazane w oświadczeniu zobowiązanie. Dodatkowo pozwany wskazał, że gdyby powód nie wynajął mu samochodu, szukałby auta gdzie indziej. Dodał, że nie wie, jakby wówczas było z płatnością.

Odnosząc się do zarzutu pełnomocnika pozwanego, że powództwo winno być oddalone, ponieważ poprzez zawarcie umowy cesji to wyłącznie powód stał się osobą uprawnioną do dochodzenia zapłaty za wynajem pojazdu zastępczego od ubezpieczyciela, zauważyć należy, że w polskim systemie prawnym obowiązuje zasada swobody umów wyrażona w treści art. 353¹ kc, zgodnie z którą strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współzycia

społecznego. Wspomniana zasada, w ocenie sądu pozwalała stronom na zawarcie umowy cesji i jednocześnie zobowiązanie się cedenta, że gdyby cesjonariusz nie mógł uzyskać będącej przedmiotem cesji wierzytelności od dłużnika, wówczas cedent pokryje wysokość wierzytelności. Brak w polskim systemie prawnym przepisu, który nie pozwalałby na zawarcie takiej umowy. W związku z tym, przytoczony wyżej zarzut pełnomocnika powoda jest niezasadny, ponieważ sam fakt zmiany osoby uprawnionej do dochodzenia wierzytelności od ubezpieczyciela, w świetle podpisanego przez M. M. (1) oświadczenia, nie wyłączył jego odpowiedzialności za zapłatę kwoty 3.520 zł wobec powoda.

Dodatkowo podpisanego przez pozwanego oświadczenia nie można uznać za sprzeczne z zasadami współzycia społecznego, ponieważ pozwany faktycznie korzystał z pojazdu wynajętego od powoda, a stawki przyjęte w umowie są średnimi stawkami stosowanymi na terenie, na którym doszło do zawarcia umowy najmu. Pozwany ma również możliwość dochodzenia zawrotu zapłaconej powodowi kwoty bezpośrednio od ubezpieczyciela i pierwsze kroki w tym kierunku poczynił w piśmie z dnia 22.09.2020 r.

Na marginesie zauważyć również należy, że wątpliwości sądu budzi sama poprawność umowy cesji, na którą powołuje się pozwany. Jak wskazuje się w komentarzach przelew to umowa, na mocy której wierzyciel (cedent) przenosi na osobę trzecią (cesjonariusza) wierzytelność przysługującą mu wobec dłużnika. Jednostronne oświadczenie woli nie wystarczy do dokonania przelewu, który dochodzi do skutku pomiędzy dwiema stronami. Konieczne jest więc oświadczenie woli złożone także przez nabywcę wierzytelności lub przyjęcie przez niego przelewu (vide: komentarz do art. 509 kc pod red. Jerzego Ciszewskiego i Piotra Nazaruka, lex 2021). W niniejszej sprawie pozwany przedłożył dokument nazwany cesją wierzytelności, ale nie ma na nim podpisu powoda, a jest to jedynie jednostronne oświadczenie woli pozwanego. W związku z trudno uznać, że w przypadku stron do zawarcia umowy cesji doszło. Sąd zdaje sobie oczywiście sprawę z brzmienia art. 511 kc, z którego wynika, że umowa cesji może być zawarta w każdej formie, nawet w sposób dorozumiany, jednakże w realiach niniejszej sprawy pozwany z jednej strony podpisuje oświadczenie o przelewie wierzytelności z tytułu odszkodowania obejmującego koszt pojazdu zastępczego, a z drugiej strony sam w dniu 22.09.2020 r. zwraca się do ubezpieczyciela o zwrócenie mu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Takie zachowanie pozwanego wskazuje, że nie przywiązywał zbyt dużej wagi do złożonego przez siebie oświadczenia o cesji wierzytelności, skoro sam postanowił uzyskać od ubezpieczyciela zwrot kosztów wynajmu pojazdu zastępczego, a wcześniej pokwitował otrzymaną od pozwanego fakturę za najem. W aktach szkody brak również dokumentów, w których powód powoływałby się na zawartą z pozwanym umowę cesji.

Wobec powyższego sąd uwzględnił powództwo w całości.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 kc, zasądzając je od dnia następnego, po upływie terminu płatności faktury z dnia 14.08.2020 r.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda je w całości.